

Ρεκόρ καταπόσεως

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ: Τετάρτη 6 Απριλίου 2011

Αγαπητή Φοίβη, ήθελα να ήξερα τι κάνουν αυτοί στο Βιβλίο Γκίνες. Εδώ στην Ελλάδα βουλευτής κατάπιε σε δευτερόλεπτα και εξαφάνισε από την πρόσφατη ιστορία του τόπου μια ολόκληρη οκταετία και δεν έπαθε τίποτα! Πώς δεν πρόσεξαν οι έμπειροι συνεργάτες του Βιβλίου Γκίνες αυτόν τον πρωτάκουστο άθλο;

(Χαρχιμέλι)

Είδα τον βουλευτή με τα μάτια μου, σας λέω, στην τηλεόραση και έχω και μάρτυρες το κοπάδι των χειροκροτητών στην αίθουσα όπου μιλούσε και τις κάμερες! Αναφερόμενος στην ιστορία του ΠΑΣΟΚ, ο βουλευτής εξύμνησε την προσφορά του Ανδρέα Παπανδρέου, πάλι καλά, κατάπιε με απίστευτη ευκολία την οκταετία του Κ. Σημίτη για να καταλήξει άνετος και περιχαρής στον σημερινό Πρωθυπουργό. Και ούτε μια γουλιά σόδα δεν χρειάστηκε. Ολάκερη οκταετία ήταν αυτή που κατάπιε, όχι παίξε γέλασε! Και καθώς δεν ακούστηκε στην αίθουσα ούτε μια φωνή από την αγέλη να φωνάξει, λέω τώρα εγώ, «Ντροπή», ο βουλευτής μας απόλαυσε το χειροκρότημα και έτσι ο άθλος του πέρασε στην ιστορία... Εγώ για να είμαι ειλικρινής φοβήθηκα στην αρχή αλλά, ευτυχώς, όλα πήγαν καλά... Ούτε κάποια στομαχική διαταραχή εκδηλώθηκε ούτε κοκκίνισμα, βρε αδερφέ, από ντροπή ή από το ζόρι στο πρόσωπο του βουλευτή με την ασθενή μνήμη. Μια χαρά όλα. Στο Βιβλίο Γκίνες βέβαια δεν βλέπω να εντάσσεται, μια και ο άθλος αυτός πέρασε σχεδόν απαρατήρητος χωρίς να έχει τη δημοσιότητα που όφειλε να έχει.

Οσο για την Ιστορία, αυτή δεν συνηθίζει να καταπίνει ό,τι σημαντικό στο διάβα της και θα τιμήσει την προσφορά του Κ. Σημίτη και του ΠΑΣΟΚ. Τότε που η Ευρώπη ήταν ακόμα Ευρώπη των λαών και όχι η Ευρώπη των επιχειρηματιών και του ΔΝΤ σήμερα.

Τον κύριο βουλευτή θα τον προσπεράσει, έτσι γίνεται με την Ιστορία, τι να κάνουμε!

Κρίμα την προσπάθεια δηλαδή, κρίμα τη βαρυστομαχιά, κρίμα. Γιατί λόγω της αξιοπρέπειας που τον διακρίνει, ο Πρωθυπουργός ούτε καν θα τον ακούσει. Δεν έχει ανάγκη από τέτοιους τιμητές. Κανένας δεν τους έχει ανάγκη. Μένει στον βουλευτή το κοπάδι με το θερμό χειροκρότημα μπροστά σε αυτό το «θαύμα». Αν δεν τους έχει ξεχάσει κιόλας. Βρίσκει κανείς από δαύτους, μπόλικους στην αγορά...

Ας το έχουν υπόψη τους στο μέλλον και άλλοι συνάδελφοί του, γιατί δυο φορές το ίδιο θαύμα δεν γίνεται. Η μπουκιά είναι μεγάλη, λασπώδης και υπάρχει κίνδυνος να κολλήσει στον λαιμό ή να τινάξει στον αέρα το στομάχι τους και να τρέχουμε...

Ευχαριστώ, Σάσα Βενιέρη, Αθήνα < Οδοστρωτήρας είστε, αγαπητή Σάσα. Αφιερώστε του καλύτερα του ανθρώπου ένα άσμα του πρόσφατα χαμένου Μανώλη Ρασούλη: «Εγώ θα τραγουδάω το τραγούδι / για το μοναχικό λουλούδι... / Όταν εσύ θα λυμαίνεσαι τις φλέβες της φρίκης / και θα βουτάς βαθιά στη λάσπη του χρόνου / Όταν εσύ στου μυαλού τα κελιά θα ανήκεις / και θα 'σαι ο άφθαστος του ρεκόρ και του φθόνου».

<http://www.tanea.gr/default.asp?pid=2&ct=4&artid=4625889>

RSS FEEDS | ©2008 Δημοσιογραφικός Οργανισμός Λαμπράκη Α.Ε